

அனுசக்தி அரசியல்

(அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவும் (NSG)
திர்த்தியாலும் - சில விளக்கங்கள்)

அருண் நெடுஞ்செழியன்

ரெட் புக்ஸ்

அனுசக்தி அரசியல் (அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவும் (NSG) இந்தியாவும்—சில விளக்கங்கள்) | வெளியீடு: ரெட் புக்ஸ், எண்: 6, எழுபது அடிச் சாலை, சுப்புப்பிள்ளைத் தொட்டம், சென்னை 60001 | 9842391963 | வடிவமைப்பு: ஆதி

அனுசக்தி அரசியல்

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவை மையமிட்டு நடந்த பெரும் அரசியல் நாடகம் தற்காலிகமாக முடிவுக்கு வந்துள்ளது. கடந்த மாதம் ஜூன் 24இல், சியோலில் நடைபெற்ற அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் ஆண்டுக் கூட்ட மாநாடு, அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியாவின் உறுப்பினர் சேர்க்கைக் கோரிக்கையை ஏற்காமல் முடிவடைந்தது. மாநாட்டின் இறுதியில், நிலைமைகள் மாறக்கூடும் என்றெண்ணிய இந்திய அரசின் கனவில் மன்னியும் நடந்தது. சர்வதேச அனுசக்தி வர்த்தகத்தைப் பெரிதும் கட்டுப்படுத்துகிற அக்குழுவில் இந்தியாவை இணைக்கிற அம்முயற்சியானது அடிப்படையில்,

- ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் வரிசையில் தன்னை நிறுவிக் கொள்ள முனைகின்ற இந்திய ஆளும்வர்க்க நலனும்
- தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் தனது நம்பிக்கைக்குரிய கூட்டாளியான இந்தியா, ஐப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளின் ஆதரவுடன் சீனாவைக் கட்டுப்படுத்த முனைகின்ற அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியநலனும்
- இதற்கான சீனாவின் எதிர்விணையும்

என ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இடையிலான முரண்பாடு களை/நலன்களையும் சொந்த அரசியல் நலன்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட சிக்கல்களாக உள்ளன. அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் மாநாடானது புவிசார் அரசியல் சூட்டைப் பெரியளவில் கிளப்பிய பின், அதேவேகத்தில் தணிந்ததுபோல் தோற்றமளித்தாலும் இனிவரும் காலங்களிலும் இம்முரண்பாடுகள் தீவிரமடையத்தான் போகின்றன.

இக்குழுவில் உறுப்பினராவதற்கு ஆதரவு திரட்டுகிற முயற்சியாகப் பல நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்ட பிரதமர் மோடிக்கு, இம்முடிவு ஏமாற்றத்தை அளித்தாலும், தனது அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய விசுவாசத்திற்குக் கைமாறாக இந்தியாவின் உறுப்பினர் சேர்க்கை முயற்சியில் அமெரிக்கா காட்டியத் தீவிரத்தன்மை மோடியை மகிழ்வித்திருக்கும் என்று கருதலாம்!

இத்தகைய சூழலில், இந்திய உடனடிகமும் அமெரிக்க உடனடிகமும் சின எதிர்ப்பரசியலை மையமாகக் கொண்ட விமர்சனங்களை ஒருபக்கம் முன்வைத்து வருகின்றன. மறுபக்கம், இந்திய அறிவுஜீவுகளோ 2008ஆம் ஆண்டிலேயே அனுசக்தி வர்த்தகத்தில் இந்தியா விலக்கு பெற்றாயிற்று, எனவே இம்முயற்சி தேவையற்றது என எழுதுகிறார்கள்.

அப்படியென்றால் உறுப்பினராவதற்கு மோடி அரசு தீவிரம் காட்டவேண்டிய தேவை என்ன? மோடி அரசின் அரசியல் ஆலோசகர்கள் தவறாக நிலைமைகளைக் கணித்தனரா? அது அவ்வாறே இருப்பினும் அமெரிக்கா ஏன் வலிந்து வந்து இந்தியாவை ஆதரிக்க வேண்டும்? என்பது போன்ற எண்ணற்ற அரசியல் ஜயங்கள் இவ்விவகாரத்தை ஒட்டி எழுதின்றன.

இத்தகைய பின்புலத்தில், அனுசக்தியை மையாகக் கொண்ட சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகள் மற்றும் தேசிய அரசியல் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்வது அவசியமாகிறது. அவ்வகையில் சர்வதேச அனுசக்தி அரசியலின் திசைவழியை தீர்மானிக்கிற திசைமானிகள் குறித்த அரசியல்—பொருளியல் ஆய்வுகளைக் கேள்வி பதில் வடிவில் இச்சிறு நூல் முன்வைக்கிறது.

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழு என்றால் என்ன? அதன் உருவாக்கத்திற்கான பின்னணி என்ன?

அனுசக்தி ஆயுதப் பயன்பாட்டை/பரவலைத் தடுப்பதன் பொருட்டும், சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அனுசக்திசார் பொருட்கள்/ தொழில்நுட்பங்களின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் பொருட்டும் உருவாக்கப் பட்ட சர்வதேச நாடுகளின் கூட்டமைப்பே அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவாகும் (Nuclear Supplier Group(NSG)).

கடந்த 1974 ஆம் ஆண்டில் பொக்ரானில் இந்தியா மேற் கொண்ட அனுவெடிப்பு பரிசோதனையை அடுத்து இக்கூட்டமைப்பானது அமெரிக்காவின் முன்முயற்சியின் கீழ் அதே ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது¹.

குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால் அனு ஆயுத வஸ்லமை கொண்ட ஏகாதிபத்திய நாடுகள், அனு ஆயுத முயற்சிகளை மேற்கொள்கிற ஏனைய நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதே இச்சுய நல குழு உருவாக்கப் பின்னணியாகும்.

சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அனுசக்திசார் தொழில்நுட்பத்தை, ராணுவப் பயன்பாட்டிற்கு இந்தியா மாற்றியதையடுத்து சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அனுசக்தி, ராணுவப் பயன்பாட்டிற்

1 கனடாவிடமிருந்து சிவில் பயன்பாட்டிற்காகப் பெற்ற அனுசக்தி வடிவமைப்பையும் (சிரஸ்) தனது சொந்த அனு எரிபொருளையும் பயன்படுத்தி பொக்ரானில் இந்தியா மேற்கொண்ட அனு வெடிப்பு பரிசோதனையை “அமைதிக்கான அனு வெடிப்புப் பரிசோதனை” என இந்தியா கூறியது. இப்பரிசோதனைக்குப் பின்பாக இந்தியாவிற்கு (தூராபூர் அனு உலை) வழங்கி வந்த அனு எரிபொருளை அமெரிக்கா நிறுத்திவிட்டது.

கான அணுசக்தி என்ற வகைமையின் கீழ் சர்வதேச அணுசக்தி வர்த்தகப் பயன்பாட்டை முறைப்படுத்த இக்கூட்டமைப்பு முனைந்தது. குறிப்பாக அணு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாத (இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகள்) நாடுகளுக்கு அணுசக்திசார் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவருவதே இக்கூட்டமைப்பின் மைய நோக்கமாகும். இக்குழுவில் தற்போது 48 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

அணு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தம்(Non Proliferation Treaty (NPT) என்றால் என்ன?

அணுசக்திசார் பொருட்கள், தொழில்நுட்பங்களை ஆயுதக் குவிப்பிற்காகப் பயன்படுத்தவதில்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலான ‘அணு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு’ ஒப்பந்தம் 1968ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச நாடுகளின் முன்முயற்சியில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் உலகின் 191 நாடுகள் கையெழுத்திட்டன. சர்வதேச அமைதியை நிலைநாட்டுவதே இதன் பிரதான நோக்கமாக அறிவித்தது. இந்த அம்சத்தில் உலக நாடுகள் இரு அணியாக வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஒப்பந்தக் காலகட்டத்திற்கு முந்தைய ஆண்டு (1967 வரை) அணு குண்டுகளைப் பரிசோதித்திருந்த அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சீனா மற்றும் ரஷ்யா ஆகிய ஐந்து நாடுகள் அணு ஆயுத நாடுகளாகவும் இதர நாடுகள் அணு ஆயுதமில்லா நாடுகளாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டது.

அணு ஆயுத வல்லமையுடைய நாடுகள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அணு ஆயுதமில்லா நாடுகளின் ராணுவப் பயன்பாட்டிற்காக அணுசக்திசார் பொருட்களை/ தொழில்நுட்பங்களை வழங்கக்கூடாது என்றது. அதே நேரத்தில் தங்களிடத்தில் இருக்கிற அணு ஆயுதங்களைக் களைந்து விடப்போவதாகவும் கூறியது. மேலும் அணு ஆயுதமில்லா நாடுகள், அணு ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது எனவும் இந்த ஐந்து நாடுகள் கேட்டுக்கொண்டன. அணு ஆயுத நாடாக நிறுவிக்கொண்டே பிற நாடுகளைக்கட்டுப்படுத்த முனைகின்ற வளர்ந்த முதலாளிய நாடுகளின் கண்துடைப்பு முயற்சியே அணு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தம் ஆகும். இந்த ஒப்பந்தத்தில் ‘உள்நாட்டு பாதுகாப்பு’க் காரணங்களைக் காட்டி இந்தியா, பாகிஸ்தான், தெற்கு சூடான் மற்றும் இஸ்ரேல் ஆகிய நாடுகள் கையெழுத்திடவில்லை.

இத்தகைய சூழலில்தான் 1974ஆம் ஆண்டில் இந்தியா மேற்கொண்ட அனுவெடிப்பு பரிசோதனை நிகழ்வானது, அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழு உருவாக்கத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தது.

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் விதிமுறைகள், நடைமுறைகள் குறித்து விளக்கவும்.

முதலில் ஏழு நாடுகளின் (கனடா, மேற்கு ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சோவியத் ஒன்றியம், ஐப்பான்) கூட்டமைப்பாகத் தொடங்கி 1978ஆம் ஆண்டில் 15 உறுப்பு நாடுகள் கொண்ட கூட்டமைப்பாக இக்குழு விரிவ டைந்தது. தொடக்கத்தில் அக்குழுவில் சேர்ந்துகொள்வது குறித்து குறிப்பான விதிமுறைகள் எதுவும் வகுக்கப்படவில்லை. குழு உருவாக்கம் பெற்ற முதல் பத்தாண்டுகளில் முறைசார்ந்த கூட்டங்கள் எதுவும் ஒருங்கிணைக்கப்படவும் இல்லை. முதன் முதலாக அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழு மாநாடு 1992 ஆண்டு வார்சாவில் நடந்தது. அப்போது அக்குழுவில் 27 நாடுகள் அங்கம் வசித்தன.

சர்வதேச அனுசக்தி ஆணையம் (IAEA) வழங்கியுள்ள பாதுகாப்பு விதிமுறைகளை ஏற்றுக் கொள்கிற (அனை ஆயுத மில்லா) நாடுகளுக்கு சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அனுசக்தி சார் பொருட்களை/தொழில்நுட்பங்களை ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்ற முடிவு அக்கூட்டத்தில் எட்டப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 1993ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஆண்டுக் கூட்டத்தில்தான் அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாக சேர்ந்துகொள்வது குறித்த வரைமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை முறையே

- அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் தற்போதைய உறுப்பு நாடுகள், அனுசக்தி விநியோக நாடுகளுக்கான விதிமுறை ஆவணம் “INFCIRC/254/Rev. 1 Part 1 and 2”ஐ ஏற்று செயல்பட வேண்டும்.
- மேற்கூறியவற்றில் குறிப்பிடப்படாத இதர நாடுகளை அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் உறுப்பு நாடாக சேர்த்துக் கொள்வது குறித்து குழுவில் அங்கம் வசிக்கிற நாடுகளிடம் பேசி முடிவு எட்டப்படும்.

இக்கூட்டத்தில் அனுசக்தி பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாத நாடுகளை உறுப்பு நாடாக சேர்த்துக் கொள்வது தொடர்பாக எந்த விவாதமும் நடைபெறவில்லை.

பின்னர் 1994ஆம் ஆண்டில், அனுஅடிதப் பரவல் தடுப்புக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிற நாடுகள் மட்டுமே அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாக சேர முடியும் என்ற விதிமுறை உருவாக்கப்பட்டது. அனுஅடிதப் பரவல் தடுப்புக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒப்பந்தங்களான் அனு ஆடிதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தம் (NPT), அனு ஆடிதமில்லா தெற்கு பசிபிக் பிராந்திய ஒப்பந்தம் (Treaty of Rarotonga), அனு ஆடிதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தம்—இலத்தின் அமெரிக்கா (Treaty of Tlatelolco), அனு ஆடிதமில்லா தென்கிழக்காசிய பிராந்திய ஒப்பந்தம் (Treaty of Bangkok), அனு ஆடிதமில்லா மத்திய ஆசியப் பிராந்திய ஒப்பந்தம் (Treaty of Semipalatinsk), அனு ஆடிதமில்லா ஆப்பிரிக்கா ஒப்பந்தம் (Treaty of Pelindaba)

என மேற்குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தங்களில் ஏதேனும் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டிருக்க வேண்டும் என அந்த விதி கூறியது.

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் சேர அதிக நாடுகள் ஆர்வம் காட்டவே, இக்குழுவில் இணைவது தொடர்பாக மேலும் சில சரத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதிகத் தெளிவில்லாமலும் குழப்பம் தருகிற வகையிலும் உள்ள இவ்விதி முறைகளைக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கிற ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தேவைக்கேற்ப வளைத்து நெளித்தன.²

பின்னர், 2001ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஆண்டுக் கூட்டத்தில், சர்வதேச அனுசக்தி ஆணைய இயக்குனரின் ஒப்புதலின் கீழ் அதன் பாதுகாப்பு நடைமுறை, விதிமுறைகளை ஒப்புக்கொள்கிற நாடுகளுக்கு சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அனுசக்தி சார் பொருட்களை/தொழில்நுட்பங்களை வழங்க வாம் என்ற விதிமுறை சேர்க்கப்பட்டது. இந்த அம்சத்தின் அடிப்படையில் 2004ஆம் ஆண்டில் அனுசக்தி ஆணைய இயக்குனரிடம் அளித்த விண்ணப்பத்தின் மூலமாக இக்குழுவில் சீனாவும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டது.³

2 அனுஅடிதப் பரவல் தடுப்புச் சட்டத்தில் அர்ஜென்டினா 1995ஆம் ஆண்டில்தான் கையெழுத்திட்டது. ஆனால் 1994ஆம் ஆண்டின் அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் ஆண்டுக் கூட்டத்தில் அர்ஜென்டினாவை உறுப்பு நாடாக சேர்ப்பது என்று முடிவு எட்டப்பட்டது.

3 அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் சேர்ந்து கொள்வதற்கான விதிமுறைகளைத் தான் சேர்ந்துபின் நடைமுறைப்படுத்துவதாக அனுசக்தி ஆணைய இயக்குனரிடம் அளித்த விண்ணப்பத்தில் சீனா தெரிவித்ததை ஏற்று குழுவில் சீனா சேர்க்கப்பட்டது!

My dear Son ... I'm blessing on you.
Your desire will happen. You will become
a **Nuclear Power Country**.....now itself...

இந்திய-அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை (123)

நிறைவேற்ற அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் விதிமுறைகளில் என்ன விதமான விலக்கு இந்தியாவிற்கு அளிக்கப்பட்டது?

எந்த நாட்டை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என நினைத்து அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவை அமெரிக்கா உருவாக்கியதோ அதே நாட்டுடன் அணுசக்தி ஒப்பந்தம் மேற்கொள்வதன் பொருட்டு, அக்குழுவின் விதிமுறைகளைத் தளர்த்துகிற நிலைக்கு அமெரிக்கா சென்றது ஓர் வரலாற்று முரண்தான்.

முன்னதாக அமெரிக்காவுடன் அணுசக்தி ஒப்பந்தம் மேற்கொள்கிற நாடுகள், அமெரிக்கச் சர்வதேச அணுசக்தி சட்டத்தின் 123வது பிரிவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமான நடைமுறையாகும். இந்த நிர்ப்பந்தம் காரணமாகத் தனது அணுசக்தி கொள்கையில் இந்தியா சில சமரசங்களை மேற்கொண்டது. ஒன்று, தனது அணுசக்திசார் ஆய்வு மற்றும்

பயன்பாட்டை சிவில் பயன்பாடு மற்றும் ராணுவப் பயன்பாடு என பிரிப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டது. இரண்டாவது, தனது சிவில் பயன்பாடு சார்ந்த அணுஉலைகளை சர்வதேச அணுசக்தி ஆணையக் கண்காணிப்பின் கீழ்க் கொண்டு வரத் தானாக முன்வந்து ஒப்புக்கொண்டது.

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் ஒப்புதல் இல்லாமலும், தனது நாட்டின் ஹைடு (Hyde) சட்டத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமலும், சர்வதேச அணுசக்தி ஆணையத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமலும், இந்தியாவுடன் ஏகமனதாக அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ளவியலாது.

இச்சூழலில்தான், அணுசக்தி பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா கையெழுத்திடவில்லை என்றாலும், இந்தியாவின் இந்நடவடிக்கையை (சிவில்/ராணுவப் பிரிவு, சர்வதேச ஆணையத்தின் கண்காணிப்பு) முன்வைத்து, இந்தியாவிற்கு அணுசக்திசார்பொருட்களை/தொழில்நுட்பங்களை ஏற்றுமதி செய்யலாம் என தனது பெரியண்ணன் அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்தி 2008ஆம் ஆண்டில் அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியாவிற்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று அமெரிக்கா. அதில் வெற்றியும் பெற்றது!

இங்கு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமென்ன வென்றால் அமெரிக்காவுடன் அணுசக்தி ஒப்பந்தம் மேற்கொள்வதன் பொருட்டு இந்தியா வழங்கிய ஒப்புதலை, அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் விதிமுறைகளுக்குப் பொருத்தி அதன் நடைமுறையை அமெரிக்கா தளர்த்தியது. இந்த விலக்கையடுத்து பல நாடுகளிடம் இந்தியா சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை மேற்கொண்டது. அவை முறையே பிரான்சு (2008), அமெரிக்கா (2008), மங்கோலியா (2009), நமீபியா (2009), கனடா (2010), ரஷ்யா (2010), அர்ஜென்டினா (2010), செக் குடியரசு (2010), கசகஸ்தான் (2011), கொரியக் குடியரசு (2011), ஆஸ்திரேலியா (2014) இலங்கை (2015) இங்கிலாந்து மற்றும் வடக்கு அயர்லாந்து (2015) ஆகும்.

இந்த விதிமுறை தளர்த்தவின் விளைவாக, ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் அணுஉலைகளைச் சுமக்கிற நாடாக, அணுச் சந்தைக்கான நிலப்பரப்பாக இந்தியா மாற்றப்பட்டது.

ஆந்திர மாநிலம் கொவ்வாடாவில் அமெரிக்க நிறுவனத் திற்கும், மகாராட்டிர மாநிலம் ஜெதாபூரில் பிரான்சு நிறுவனத் திற்கும், கூடங்குளத்தில் மேலதிக அணு உலைகளை அமைத்திட

ரஷ்யாவிற்கும் நிலத்தை ஒதுக்கிக்கொடுத்தது இந்திய அரசு. இதன் மூலமாக நடப்பிலுள்ள உற்பத்தியை விட மேலதிகமாக சுமார் 30,000 மெகாவாட் அளவில் மின் உற்பத்தி செய்யப்போவதாக வழமையான பொய் மூட்டைகளை அவிழ்த்து விட்டது இந்திய ஆரூம்வர்க்கம்.

இந்திய அமெரிக்க 123 அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தின் பின்னணி என்ன?

சுதந்திரத்திற்கு பிந்தைய காலங்களில், சோவியத் முகாமை பெரிதும் சார்ந்திருந்த இந்திய அரசு, சோவியத் தகர்விற்குப் பின்பாக அமெரிக்கச் சார்புநிலையை நோக்கி நகர்ந்தது. நவ தாராளமயப் பொருளாதார ஊக்குவிப்பிற்கு பின்பாகப் பெரிதும் மாறிய சர்வதேச சூழலில் இந்தியாவைத் தனது நம்பிக்கைக்குரிய ஆசியக் கூட்டாளியாக அமெரிக்கா கருதியது.

21ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டுகள் சர்வதேச அளவில் பொருளாதாரத் தேக்க நிலை ஆண்டுகளாகத் துவங்க, வாஸ்ஸ்டர்ட் முற்றுகை போன்ற எழுச்சிகள் அமெரிக்க முதலாளி வர்க்கத்தை ஆட்டம் காணச் செய்தன. இத்தகைய சூழலில், (2005ஆம் ஆண்டில்) அமெரிக்க—இந்திய அணுசக்தி ஒப்பந்த பேச்சவார்த்தை தொடங்கியது. இப்பேச்ச வார்த்தைகள் வளர்ச்சியடைந்து 2008ஆம் ஆண்டில் சிவில் பயன்பாட்டிற்கான அணுவுலை ஒப்பந்தத்தை அமெரிக்காவின் புஷ் அரசுக் கீர்த்தி இந்தியாவின் மன்மோகன் அரசும் மேற்கொண்டன. அப்போது காங்கிரசின் ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணியானது இடதுசாரிகளின் துணையோடு ஆட்சியில் இருந்தது நினைவிருக்கலாம். நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையில்லாத பலவீனமான சூழலிலும் தனது ஆட்சியையே காவுகொடுத்து அமெரிக்காவுடனான அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற மன்மோகன் அரசு தீவிரம் காட்டியது.

அதேவேளையில், சர்வதேச அளவிலும் உள்நாட்டிலும் தேக்கமடைந்த பொருளாதார நிலையை ஓரளவிற்கேனும் ஈடுகட்ட, அமெரிக்காவின் அணுசக்தி சார் முதலாளிகளின் நலன்களைப் பேணுவதன் பொருட்டு, அமெரிக்க அரசு இந்தியா வுடனான அணுசக்தி ஒப்பந்த நிறைவேற்றத்தில் முனைப்பு காட்டியது. இக்காலகட்டமானது, அனு உலை சந்தைக்கான புத்துயிர் காலக்கட்டம் என்ற கருத்துரு உருவாக்கப்பட்டது.

அமெரிக்காவுடனான இந்தியாவின் உறவு என்பது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சாமரம் வீசவது, நம்பிக்கைக்

குரிய விசுவாசியாகத் தன்னை நிறுவிக்கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அமெரிக்காவுடனான 123 ஒப்பந்தம் என்பது இந்தியாவின் மின்சார ஆற்றல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவல்லவை என்ற புழுகு மூட்டையை அவிழ்த்தபடி அமெரிக்காவின் வெளியுறுவுக் கொள்கை நலனை தனது நாட்டின் வளர்ச்சி நலனாக மடை மாற்றியது. இவ்வொப்பந்தத்தின் அவசியத்தை வலியுறித்திய புஷ் அரசின் அரசியல் ஆலோசகரான ஆஷ்வி டெலிசை மேற்கோள் காட்டுவதென்றால் ‘உண்மையில் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த குறிப்பிட்ட ஏதோ ஒன்றை செய்யும் முயற்சியில் இரு தலைவர்களும் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள். அந்த ஏதோ ஒன்று தனது உறவை நீட்டிப்பதற்கு வலியுறுத்தக் கோருவது நம்பகத்தன்மை, கடமையில் உறுதிப்பாடு, இறுதியாக பரஸ்பர நம்பிக்கை தொடர்பான செயல்பாடுகளையே’

இந்தியாவின் அமெரிக்க ஆதரவுப் போக்கின் நிலை இன்று எவ்வாறு உள்ளது?

2010 ஆம் ஆண்டில் ஐப்பான் நாட்டின் புகுசுமா அணுவுலை வெடிப்பானது சர்வதேச அணு உலைச் சந்தையைத் தலைகீழாகப் புரட்டிப்போட்டது. அணு உலை விரிவாக்க முயற்சிகளுக்கு புகுசுமா விபத்து தடை நிகழ்வாக மாறியது. உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் அணுவுலைத் திட்டங்களைக் கைவிடுவதாகவும் குறைத்துக் கொள்வதாகவும் அறிவித்தன. அமெரிக்கா, பிரான்சு, பெல்ஜியம் போன்ற நாடுகள் தங்கள் நாட்டு அணு உலைகளைக் குறைக்கத் தொடங்கின. ஆனால்

இந்தியா, சீனா மற்றும் ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் மட்டும் அனு உலை மீதான மோகத்தை விட்டுவிடாமல் அனு உலைத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்தது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மின்சார உற்பத்தி என்ற நோக்கைவிட அமெரிக்க நலனுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும், அதன் மூலமாக அமெரிக்காவுடனான தனது உறவைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அமெரிக்க மோகமே பிரதான ஆர்வமாக இருந்தது. அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியாவைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான அமெரிக்கா அளித்து வருகிற ஆதரவுக்குக் காரணம், அமெரிக்காவிடம் புதிதாக ஆறு அனு உலைகள் வாங்க மோடி அரசு செய்துள்ள ஒப்பந்தம் தான்!

வேஸ்டிங்க்ஹௌஸ் (Westinghouse) என்ற அமெரிக்க நிறுவனத் திடமிருந்து 2.8 லட்சம் கோடிக்கு அனு உலைகளை வாங்குவதற்கு மோடி அரசு அண்மையில் ஒப்பந்தம் போட்டுள் எது. அதாவது ஒரு அலகு மின்சார உற்பத்திக்கு 12—14 ரூபாய். இது சூரிய, காற்றலை மின்சார உற்பத்திச் செலவைவிடப் பல மடங்கு அதிகம். ஆக அமெரிக்காவிற்கான இந்திய விசுவாசத்தின் விலை 2.8 லட்சம் கோடி ரூபாய். அனு சக்தி முகமையின் முன்னாள் தலைவர் அனில் கடோட்கரே இந்தியாவின் அமெரிக்க விசுவாசத்தை வேறு வார்த்தைகளில் சொல்கிறார், ‘நம்முடன் உறவு வைத்துள்ள நாட்டின் நலனையும் நாம் பார்க்க வேண்டியுள்ளதாலும், ராஜ்யீதியாகப் பல பிரச்சனைகளில் அமெரிக்கா நம்மை சர்வதேச அளவில் ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் அனு உலைகளை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றின் சிறப்புக்காகவோ தரத்துக்காகவோ அல்ல’ என்கிறார்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடனான இந்திய அரசின் விசுவாச உறவானது, மன்மோகன் ஆட்சியிலும் மோடி ஆட்சி யிலும் பெரிய வித்தியாசம் ஏதுமில்லாமல் தொடர்ந்து வருகிறது.

தற்போது அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாக சேர்ந்துகொள்ள மோடி ஆர்வம் காட்டுவதற்கான காரணம் என்ன? இதை அமெரிக்கா ஊக்குவிப்பதற்கான பின்னணி என்ன?

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக, அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாகச் சேர்ந்துகொள்வது, ஐநாவின் பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் சேர்ந்துகொள்வது மற்றும் உயிரி, ரசாயன ஆயுதங்கள் ஒழுங்குமுறை தொடர்பான உயர் குழுக்களில்/அமைப்புகளில்

உறுப்பினராவதற்கான ஆர்வத்தை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிடம் பகிர்ந்துவந்தது. ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் வரிசை களில் தன்னையும் பெரியண்ணாக நிறுவிக் கொள்வது, பிற நாடுகளுக்கு ஆயுதங்களை ஏற்றுமதிசெய்து ஆயுத ஏற்றுமதிசார் பொருளாதாரத்தை நோக்கி நகர்வது இந்தியாவின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. அண்மையில், ஏவுகணை தொழில்நுட்பக் கட்டுப் பாட்டு அமைப்பில் (MTCR) இந்தியா 35—வது உறுப்பினராக இணைந்தது. இதன் மூலமாக (இந்திய — ரஸ்ய கூட்டுத் தயாரிப்பில் உருவான) தனது பிரமோஸ் சூப்பர் சானிக் ரகங்கணைகளை வியட்நாம் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற வாய்ப்பை இந்தியா பெற்றது. இதன் மூலம் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல் நாடுகளின் வரிசையில் ஆயுத ஏற்றுமதிசார் பொருளாதார நாடாக உருவெடுக்கிற புதிய திசைப் போக்கில் இந்தியா பயணிக்கத் தொடர்கியுள்ளது தெளிவாகிறது.

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் சீனாவை எதிர்கொள்ள ஜப்பான் மற்றும் இந்தியாவை நிறுத்துவது, இந்திய நிலப்பரப்பில் ராணுவத் தளத்தை நிறுவுவது எனத் தனது சொந்த வெளியுறவுத்துறை கொள்கை நலனைச் செயல்படுத்த இந்தியாவைத் தனது சர்வதேச கூட்டாளியாகக் கருதுகிறது. 2016 ஜூன் மாதத்தில் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற ஒபாமா—மோடி சந்திப்புக்குப்பின் இருநாட்டுத் தலைவர்களும் வெளியிட்ட கூட்டறிக்கையை மேற்கோள் காட்டுவதென்றால்

- “இந்தியாவும், அமெரிக்காவும் ஆசிய—பசிபிக் பிராந்திய பகுதியில் ஸ்திரத்தன்மையை வலுப்படுத்தும் வகையில் ராணுவத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும். இதில் இருநாடுகளும் ஒத்துழைத்துச் செயல்படும். தொழில் நுட்பங்களும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும். தனது மற்ற கூட்டாளிகளுக்கு இணையான ஒத்துழைப்பை இதில் அமெரிக்கா அளிக்கும்.
- குறிப்பாக ராணுவ விவகாரத்தில் இந்தியாவைத் தனது முக்கிய கூட்டாளியாக அமெரிக்கா அங்கீகரிக்கிறது. இதன் மூலம் ராணுவ தொழில்நுட்ப வசதிகளை அமெரிக்கா தொடர்ந்து இந்தியாவுக்கு அளிக்கும். கடல்சார் பாதுகாப்பு தகவல்களும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும்.
- ஆசிய—பசிபிக் பிராந்திய கடற்பகுதியில் அமெரிக்க விமானம் தாங்கி கப்பல்களின் நடமாட்டமும் இருக்கும்.

- இரு நாடுகளுக்கும் இடையேதுறைமுகப் போக்குவரத்துக்குத் தளவாடங்களில் பரிமாற்றம், கூட்டு ராணுவ பயிற்சி, மனிதனேய உதவி மற்றும் பேரிடர் நிவாரண உதவி ஆகியவற்றில் பரஸ்பர ஆதரவளிக்கும் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் விரைவில் செய்து கொள்ளப்படும்.
- இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும் அனுசக்தி தொழில்நுட்பம் தேவைப்படுவதால் அனுசக்தி விநியோக நாடுகள் கூட்டமைப்பில் (என்.எஸ்ஜி) இந்தியா உறுப்பினராவதை அமெரிக்கா ஆதரிக்கிறது.”

சொந்த நலனுக்காக, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தியச் சார்புநிலை அரசாக இந்தியா செயல்படுவதும், தனது புவிசார் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கு இந்திய ஆரூம்வர்க்கத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்வதும் இதற்குப் பின்னாலுள்ள அரசியல் ஆகும்.

இந்தியாவைக் குழுவில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சீனா தயக்கம் காட்டுவதற்கான காரணம் என்ன?

அனு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தில் (NPT) கையெழுத்திடாத நாடுகள் அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் சேர இயலாது என்ற அதன் முக்கிய விதிமுறையைச் சுட்டிக்காட்டியும், இதை அமெரிக்காவே முதன்மையாக வலியுறுத்திவருகிறது என்று கூறியும் வருகிற சீனா, இந்தியாவை

நேரடியாக எதிராக நிறுத்திக்கொள்ளாமல் கவனமாக ஆவணங்களை மேற்கொள்காட்டிவருகிறது.

1962 இந்திய—சீனப் போருக்குப் பிற்பாடு தேக்கமடைந்த வர்த்தக உறவுகள் அதேமுறையில் தற்போதும் நீடிக்கவில்லை. அன்மைக் காலங்களில் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான வர்த்தக உறவு வலுப்பட்டுவருகிற சூழலை கவனத்தில் கொண்டால் இந்த உண்மை விளங்கும்.இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான வர்த்தக உறவுகளுக்குள் பிளவு வராமலும், இந்திய ஆதரவுடன் ஆசியாவில் வலுப்பெற முனைகின்ற அமெரிக்காவின் புவிசார் அரசியல் நகர்வை எதிர்கொள்வதும் சீனாவின் கவலைகளாக உள்ளன.

மேலும் சீனாவைப் பொறுத்தவரை அமெரிக்காவையும் இந்தியாவையும் எதிர்கொள்ள பாகிஸ்தானுடனான அதன் வர்த்தக, புவிசார் அரசியல் உறவிற்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகிறது. பாகிஸ்தானில் உள்ள அனு உலைகளான சாஸ்மா மற்றும் கராச்சி அணுவலைகளுக்கு சீனாவே உபகரணங்களையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளையும் வழங்கி வருகிறது. அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாக சேர்த்துக்கொள்ள இந்தியா விண்ணப்பித்திருந்தது போல பாகிஸ்தானும் விண்ணப்பித்திருந்தது.

எனவே அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியாவைச் சேர்த்தால் பாகிஸ்தானையும் சேர்க்கவேண்டும், இல்லையே இரு நாடுகளையும் (அதற்கான விதிமுறைக் காரணங்களைக் கூறி) சேர்க்கக் கூடாது என்பது சீனாவின் உறுதியான நிலைப்பாடாக உள்ளது.

அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவை மையப்படுத்திய அமெரிக்கசீனினுந்திய உறவின் தற்போதைய நிலை என்ன?

முன்னதாக 2008ஆம் ஆண்டில் இந்திய,அமெரிக்க நாடுகளுக்கிடையிலான அணுசக்தி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது தொடர்பாக சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பத்திரிக்கையான பீபுல்ஸ் டெய்லி இவ்வாறு எழுதியது

“புவிசார் அரசியல் நலன் அல்லது வர்த்தக நலன் இரண்டில் ஏதோவொரு நோக்கத்தின் பொருட்டே இந்த (இந்திய—அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தம்)ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.”

“மேலும் இது சர்வதேச அனு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு

உடன்பாட்டிற்கு பெரும் பின்னடவை ஏற்படுத்தியுள்ளது” எனக் கூறியது.

இந்திய—அமெரிக்க ஒப்பந்தத்திற்குப் பிந்தைய ஆண்டு களில், குறிப்பாக 2011ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவைப் பெரியண்ணன் குழுவில் இணைத்திட அமெரிக்க அரசு தீவிரம் காட்டி வருகிறது.

தனது தெற்காசியக் கூட்டாளிகளான ஐப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவின் ஆதரவுடன் இந்தியாவை உறுப்பினராகக் முயன்றுவருகிறது. மோடியோ இதரா நாடுகளிடம் ஆதரவு வேண்டி கடந்த ஆண்டு முழுவதும் உலகைச் சுற்றிவெலம் வந்தார். மாறாக இந்தியாவின் இம்முயற்சியை சீனா மட்டுமல்லாது ஸ்வீடன், நியூசிலாந்து, ஆஸ்திரிய போன்ற நாடுகளும் அனு ஆயுதப் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்த விதிமுறைகளை மேற்கோள்காட்டி எதிர்த்துவருகின்றன. நேட்டோ நாடுகளைப் பொறுத்தவரை இந்தியாவுடனான ராணுவ உறவே பெரும் அக்கறையாக இருப்பதால் தனது ஆதரவை இந்தியாவிற்கு வழங்கி வருகின்றன.

இவ்வாறாக ஆசியப் பிராந்தியத்தை மையமாகக் கொண்ட, இவ்விரு முகாம்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடுகளைச் சியோலில் நடைபெற்று முடிந்த அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் மாநாட்டு முடிவும், அதையொட்டிய அமெரிக்க சீன அரசுகளின் அறிக்கைப் போர்களும் வெளிப்படுத்தின. அதில் சில மேற்கோள்கள்

“இந்தியாவை ஆதரிக்கும் அமெரிக்க அறிக்கையை நான்

பார்க்கவில்லை. அணுசக்தி விநியோக நாடுகளில் அணு ஆயுதப் பரவலுக்கு எதிரான ஒப்பந்த நாடுகளில் இல்லாத நாட்டைச் சேர்க்கக் கூடாது என்று அமெரிக்காதான் எதிர்ப்பு தெரிவித்து வந்தது.

அந்த விதிமுறை ஏன் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றால் அணு ஆயுதப் பரவலை தடுப்பதற்காகவே.

கதவு திறந்தேயிருக்கிறது, நாங்கள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டையும் எதிர்க்கவில்லை. நாங்கள் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நாட்டையும் எதிர்க்கவில்லை, இந்தியாவானாலும் பாகிஸ்தான் ஆனாலும் எங்களது இலக்கு இவர்களல்ல.

அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தமே அணுசக்தி விநியோக நாடுகளில் உறுப்பினராவதற்கு மையமானது. இப்போது இந்த விதி மாற்றப்பட்டால், ஈரானுடனான அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை நாம் எப்படி விளக்கப் போகிறோம்?

நாம் ஈரானுடன் ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டுள்ளோம், வடகொரியா விவகாரங்களும் உள்ளன. எனவேதான் அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் சிக்கலாகி விடக்கூடாது என்பதுதான் சீனாவின் அக்கறை.

நாங்கள் விதிமுறைகள் மீது அக்கறை கொள்கிறோம். அமெரிக்கா விதிமுறைகளை வகுக்கிறது. இது இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடைப்பட்ட பிரச்சினையல்ல. ஆனால் அணு ஆயுதப் பரவலுக்கு எதிரான ஒப்பந்தம் என்பதே எங்களது கருத்து. இந்தியா அணு ஆயுதப் பரவலுக்கு எதிரான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவில்லை”—சீன வெளியுறவு அமைச்சகச் செய்தி தொடர்பாளர் ஹூவா சன்யிங்

“அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியா உறுப்பினராவதற்கு “ஒரு நாடு” எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகிறது. ஆசிய பசிபிக் பிராந்தியத்தின் உறுதியான சக்தியாக இந்தியா திகழ்கிறது, தெற்கு சீனக் கடலில் சீனாவின் முயற்சிகள் முட்டாள்தனமானது”—ஜான் ஷானன், அமெரிக்கா அரசியல் துறை செயலாளர்.

இதற்கு மறுப்பாக சீனாவோ

“அமெரிக்கா பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்கிறது. இரு நாடுகளுக்கு இடையில் பிளவை உண்டாக்குகிறது” என்றது.

இவ்விவகாரம் குறித்து ஊடகம் மற்றும் மோடி ஆதரவு குழுக்களின் பரப்புரை எவ்வாறு உள்ளன?

தற்போது தென்கொரியத் தலைநகர் சியோவில், அண்ணசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவின் வருடாந்திரக் கூட்டம் முடிவடைந்துவிட்டது. உறுப்பு நாடாக சேர்க்கவேண்டும் என்ற இந்தியாவின் கோரிக்கை மீதான விவாதம் தீர்வு ஏதும் எட்டப்படாமல் முடிந்துவிட்டது. இந்தியா தவிர பாகிஸ்தான், இஸ்ரேல் ஆகிய நாடுகளின் கோரிக்கை விவாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இச்சூழலில் மோடி அரசும் அதன் ஆதரவு உண்டகங்களும்,

- இந்தியாவின் முயற்சியை சீனா தடுத்துவிட்டது
 - இந்தியாவின் முயற்சி குறித்து சியோலில் விவாதிக்கவாவது செய்தார்கள், ஆனால் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையைச் சட்டை செய்யவே இல்லை.இதுவே ஆகப் பெரும் வெற்றி.

என பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. இதன் உச்சகட்டமாக சீனப் பொருட்களை இந்தியா புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற போராட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன.

சரி, ஒரு வாதத்திற்கு இந்தியாவை ஆட்டத்தில் அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவினர் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போதைய செய்திகளாக

- காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்ய முடியாததை மோடி செய்தார், பலமான பிரதமர் மோடி
- வளர்ந்த நாடாக இந்திய மாறிவிட்டது.

போன்ற முழுக்கங்களை ஊடக கோஷ்டியினர் முன்வைப்பதைக் கேட்டிருக்கலாம்!

சில அறிவியல் விமர்சகர்கள், மோடி அரசின் இம்முயற்சையை (அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் உறுப்பு நாடாக சேர்ந்துக்கொள்வது) வேறொரு கோணத்தில் விமர்சித்து வருகின்றனரே? அதாவது 2008ஆம் ஆண்டிலேயே அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் இந்தியாவிற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டு விட்டது. இத்தகைய குழுவில் குழுவில் உறுப்பு நாடாகச் சேர்ந்துகொள்ள இந்தியா ஆர்வம் காட்டத் தேவையில்லை என கூறுகின்றனரே?

சத்யபிரதபால் போன்ற அறிவுஜீவிகள், 2008ஆம் ஆண்டிலேயே சிவில் அணுசக்தி இறக்குமதிக்கு விலக்கு அளித்துவிட்டார்கள், இப்போது எதற்கு அணுசக்தி விநியோக நாடுகளிடம் இந்தியா தொங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என எழுதுகிறார்கள். மையநீரோட்ட இந்திய அறிவியலாளர்கள், அரசியல் விமர்சகர் களின் வர்க்கக் கண்ணோட்டப் பார்வைக் குறைபாடுகளே இவ்விமர்சனங்களுக்கு பின்னணியாக உள்ளது. இன்றைய 21ஆம் நூற்றாண்டில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுடன் எவ்வகையேனும் பினைத்துக்கொள்ளாத நாடுகள்தான் உள்ளனவா? ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் வர்த்தக நலனுக்கோ, புவிசார் அரசியலை அடியொற்றிய வெளிநாட்டுக் கொள்கை நலனுக்கோ சாமரம் வீசாத நாடுகள்தான் இருக்கமுடியுமா? இக்கேள்விகளை தங்களுக்குள்ளாக எழுப்பிகொள்ளவேண்டிய தேவையும் அவசியமும் நமது அரசியல் விமர்சகர்களிடத்திலும் சூழல்வாதிகளிடத்திலும் உள்ளது. இக்குறிப்பான விஷயத்தை சர்வதேச அரசியல் நிலைமை மற்றும் சொந்த நாட்டு நிலைமை யோடு பொறுத்த இயலாத காரணத்தால் அப்பாவித்தனமான இம்முடிவுகளுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் நமது சூழல்வாதிகளும் அரசியல் விமர்சகர்களும் வந்து சேர்கின்றனர்.

2008ஆம் ஆண்டில், அணுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழு இந்தியாவிற்கு அளித்த விலக்கு போதுமேயாயினும் அமெரிக்க நலனும் இந்திய ஆளும்வர்க்க நலனுமே இதில் முக்கிய அம்சமாக உள்ளன.

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழு குறித்து தற்போது எழுந்து வருகிற விவாதங்களுக்கு பின்னாலுள்ள ஒட்டு மொத்த அரசியல் பொருளாதார காரணிகளின் சாராம்சம்தான் என்ன?

அனுசக்தி விநியோக நாடுகளின் குழுவில் (NSG) உறுப்பு நாடாக சேரத் துடிக்கிற இந்தியாவின் முயற்சி குறித்த விவகார மானது அடிப்படையில்

- அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தனது தெற்காசியப் பிராந்திய புவிசார் அரசியலை இந்திய ஆதரவு மூலமாக வலுப்படுத்திக் கொள்வது
- இதை நன்குணர்ந்த சீனா அதைக் கவனமாகக் கையாள்வது, அதேநேரம் பாகிஸ் தானுடனான நட்புறவைக் கைவிடாத வகையிலுமான வழிகளை மேற்கொண்டுவருவது,
- இந்தியாவின் பாஜக மோடி அரசு உள்நாட்டில் சரிந்துள்ள தனது பிம்பத்தைத் தூக்கி நிறுத்த இதை வாய்ப்பாக்கிக் கொள்வது, அதேவேளையில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இணையாக சர்வதேச அளவில் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்வது.

என இம்முன்று அம்சங்களை மையமிட்டு இயங்குகிறது.

நம்முன் உள்ள கடமைகள் என்ன?

அனுசக்தி சந்தை மற்றும் ராணுவமயமாக்கலின் பொருட்டு அனுசக்தி மீதான உலக நாடுகளின் கவனக் குவிப்பு, குறிப்பாக வளர்ந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் அக்கறையாக வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. குறிப்பாக, அனு உலைகள் மற்றும் அனு ஆயுதத் தயாரிப்புகளுக்கான எரிபொருள், தொழில்நுட்பம், உபகரணங்கள் பரிமாற்றங்களை மையப்படுத்திய சந்தை விரிவாக்கம், அதில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் பாத்திரம் குறித்த விவாதத்தை பரவலாக்க வேண்டிய தேவை முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் தற்போது மேலெழும்பி வருகிறது.

இத்தகைய சூழலில், அனுசக்தி எரிபொருள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை (ராணுவத் தொழில்நுட்பம் சார்ந்தும் சிவில் பயன்பாடு சார்ந்தும்) வணிகப்படுத்தும் வகையிலான ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இடையிலான போட்டிகளைக்கவனத்தில் கொண்டும், தேசியவாதப் போர்வையினாடாக மக்களை மயக்குகிற/மடைமாற்றுகிற ஆளும் அரசு, அரசுக்கு இசைவான

ஊடகங்கள், அறிவு ஜீவிகளைப் புறக்கணித்தும் அனுசக்திக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னகர்த்துவதே நமது கடமையாக உள்ளது.

ஆதாரம்:

<http://fas.org/nuke/control/nsg/>

<http://thewire.in/43821/indias-manic-and-confused-quest-for-membership-of-the-nuclear-suppliers-group/>

Membership Expansion in the Nuclear Suppliers Group, GBalachandran, ReshmaKazi and KapilPatil

இந்திய அனுசக்தித் திட்டம்—அறிவிப்புகளும் உண்மைகளும்—சுவரத் ராஜ் தமிழில் அனாமதேயன்

என்.எஸ்.ஐ.—யில் இணையும் முயற்சியில் இந்தியா: அமெரிக்காவை கடுமையாக சாடும் சீனா—தமிழ் இந்து

ஏவுக்கண தொழில்நுட்ப கட்டுப்பாட்டு அமைப்பில் இந்தியா இணைந்தது: நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பெற வாய்ப்பு—தமிழ் இந்து

<<http://www.dailythanthi.com/News/India/2016/06/09005025/In-India6-nuclear-reactorsUS-companySettingObamaModiJointlyAnnouncement.vpf>>

A strange obsession with the NSG, writes Satyabrata Pal - The Hindu <<http://www.thehindu.com/opinion/lead/a-strange-obsession-with-the-nsg/article8765312.ece>>

<http://www.nuclearsuppliersgroup.org/en/about-us>

